

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce: X
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Romanem Šírem
sídlem Jungmannova 351/2, Liberec

proti

žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezu 642/2a, 46180 Liberec

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 5. 2021, č. j. X

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 28. 5. 2021, č. j. X, se pro vady řízení zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 9 800 Kč k rukám advokáta JUDr. Romana Šíra ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou podanou u zdejšího soudu v zákonem stanovené lhůtě domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo dílčím způsobem změněno rozhodnutí Městského úřadu Frýdlant, odboru dopravy (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 27. 4. 2021 (*datum upraveno soudem, když v záhlaví rozhodnutí žalovaného bylo uvedeno chybně; jde však o zřejmou nesprávnost - pozn. soudu*), sp. zn. X, č. j. X. Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně z moci úřední podle § 100 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, obnovil řízení ve věci udělení řidičského oprávnění skupiny A2 a A žalobci, které bylo ukončeno pravomocným rozhodnutím ze dne 4. 7. 2018. Provedená změna prvostupňového rozhodnutí spočívala v doplnění důvodu obnovy řízení, když žalovaný do výrokové části doplnil, že k obnově dochází z důvodu uvedeného v § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, neboť se provedené důkazy ukázaly nepravdivými. Nad rámec této změny žalovaný prvostupňové rozhodnutí ve zbytku potvrdil.
2. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný po rekapitulaci průběhu řízení uvedl, že byla z moci úřední nařízena obnova řízení, neboť se provedené důkazy ukázaly nepravdivými. Nepravdivé jsou údaje na Žádosti o přijetí k výuce a výcviku, konkrétně žalobce neprošel výukou a výcvikem v autoškolě X X a nebyl řádně přihlášen ke zkoušce z odborné způsobilosti, což plyne z vyjádření X poskytnutého Městskému úřadu Turnov. Nepravdivý je rovněž údaj o zaplacení správního poplatku ve výši 700 Kč za zkoušku odborné způsobilosti, což plyne ze sdělení Městského úřadu Turnov. Správní orgán I. stupně shledal provedené důkazy nepravdivými, žalovaný výrok jeho rozhodnutí pouze doplnil o důvod obnovy řízení. Správní orgán I. stupně se na základě námitek žalobce vyjádřil k tomu, že se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, bylo zřejmé, že jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodnutí, může spočívat v neudělení řidičského oprávnění. Argumentaci k veřejnému zájmu uplatnil žalobce v odvolání, správní orgán I. stupně se i s touto otázkou vypořádal, když je dán veřejný zájem na bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích.
3. Dle žalovaného správní orgán I. stupně odstranil nedostatky, pro něž bylo zrušeno jeho dřívější ve věci vydané rozhodnutí ze dne 21. 1. 2021. Žalovaný se s jeho posouzením ztotožnil, za podstatné označil, že žalobce byl vyzván k vyjádření k podkladům rozhodnutí. Řádné dokazování musí být provedeno v následném obnoveném řízení. Žalobce dle žalovaného míchá důvody obnovy řízení. Žalobcem označená správní judikatura se týká obnovy řízení na návrh. Žalovaný doplnil, že rozhodnutí správních orgánů obou stupňů tvoří jeden celek, a žalovanému tak přísluší odstraňovat nedostatky odůvodnění správního orgánu I. stupně vlastním rozhodnutím.

II. Žaloba

4. Žalobce uvedl, že teprve napadené rozhodnutí obsahuje reakci na žalobcovy námitky uvedené v průběhu řízení. Žalovaný doplňuje tvrzení, která měl učinit již správní orgán I.

stupně.

Tím dochází k porušení zásady dvojinstančnosti správního řízení a ke krácení žalobcova práva

na spravedlivý proces. Žalovaný pochybil, když bral za prokázané, že se provedené důkazy ukázaly nepravdivými. Tvrzení o nepravdivosti důkazu „Žádost o přijetí k výuce a výcviku“ přidal žalovaný v napadeném rozhodnutí, opět v rozporu se zásadou dvojinstančnosti. S ní je v rozporu i doplnění výroku, k němuž žalovaný přistoupil, neboť proti takovému doplnění neměl žalobce možnost se odvolat. Prvostupňové rozhodnutí neobsahuje obsahové náležitosti rozhodnutí dle § 68 odst. 2 a 3 správního řádu, neobsahuje reakci na námitky žalobce, argumentaci rozhodnutími Nejvyššího správního soudu či právní úvahu, a je tak nepřezkoumatelné. Žalovaný se těmito nedostatky nezabýval.

5. Správní orgán I. stupně hovoří o jediném údajně nepravdivém důkazu, jímž je údaj o zaplacení správního poplatku. Nejde však o nepravdivý důkaz, ale o skutečnost, kterou dříve správní orgán nevěděl. S odkazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 44/2014-33 žalobce uvedl, že ne každý nepravdivý důkaz automaticky vyvolá důvod k obnově řízení. Skutečnost, že před třemi lety nebyl zaplacen poplatek, nemá sílu ohrozit veřejný zájem a vyvolat obnovu řízení. Z minulosti žalobce nevyplývá, že by byl pro společnost nebezpečný. Správní orgán I. stupně netvrdil, v čem je spatřováno splnění zákonných podmínek pro obnovu řízení. Žalovaný měl zkoumat, zda byly splněny podmínky pro obnovu, nikoli, zda bylo v původním řízení rozhodnuto správně. Pokud správní orgány nezkoumaly, jakým způsobem je ohrožen veřejný zájem, např. tak, že by se zabývaly přestupkovou minulostí žalobce, pak správní řízení suplovalo až obnovené řízení.
6. Žalobce dále namítl, že k prokázání, že nedošlo k uhrazení poplatku, nestačí tvrzení orgánu státní správy. V daném případě státní správa potvrdila státní správě, že nenašla důkaz, který by zhatil její záměr obnovit řízení. Skutečnost, že státní orgán platbu nedohledal, neznamená, že platba neexistuje. Správní orgán I. stupně měl nalézt přímý důkaz, že k platbě nedošlo, měl tedy vyslechnout komisaře, který měl platbu odeslat. Důkazy týkající se pana X považuje žalobce za nepoužitelné, neboť ten nebyl vyslechnut, proto se ani žalobce nemohl výsledku zúčastnit. Správní orgán I. stupně vycházel z potvrzení správního orgánu, který dal podnět k zahájení řízení, ohledně informací zjištěných od pana X. Nešlo však o výslech, není zřejmé, že byla ověřena totožnost pana X, a není proto jasné, kdo ono prohlášení učinil. Obsah prohlášení dle žalobce vzbuzuje rozpaky, neboť pan X nemůže prohlásit, že se nesetkal s osobou, která mu nebyla ukázána, a že se s ní nekontaktoval, když mu nebylo předloženo její telefonní číslo. Důkazy, o něž se správní orgán I. stupně opíral, jsou pochybné a nedostatečné pro obnovu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

7. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný navrhl, aby soud podanou žalobu v celém rozsahu zamítl. Žalovaný se v odůvodnění napadeného rozhodnutí vyjádřil k postupu správního orgánu I. stupně i k důvodům svého postupu. Účelem obnovy řízení je dosáhnout nápravy pravomocného správního rozhodnutí, proto k ní správní orgány přistoupily.

IV. Zjištění ze správního spisu

8. Řízení o obnově řízení ve věci udělení řidičského oprávnění skupiny A2 a A žalobci zahájil správní orgán I. stupně z moci úřední, což žalobci sdělil oznámením ze dne 17. 9. 2020. K zahájení řízení přistoupil na základě podnětu Městského úřadu Turnov, který uvedl, že žalobce dle jeho šetření neprošel výcvikem v autoškolě a elektronický test byl v systému e-testy proveden na autoškolě, která měla v době provedení testu přerušovaný výkon činnosti. Správní orgán I. stupně měl k dispozici žalobcovu žádost o přijetí k výuce a výcviku se záznamem o zkouškách z odborné způsobilosti, lékařský posudek, protokol o přidělení čísla testu a protokol o absolvování testu k rozšíření řidičského oprávnění, žádost o řidičské oprávnění či výpis ze systému eTesty. Městský úřad Turnov k dotazu správního orgánu I. stupně uvedl, že přihlášení ke zkoušce ze strany autoškoly se k osobě žalobce nepodařilo dohledat, v knize o vykonaných zkouškách chybí zápis o zkoušce žalobce a správní poplatek za zkoušku uhrazen nebyl. Tyto informace Městský úřad Turnov doplnil úředním záznamem o vyjádření J. F., majitele autoškoly, u níž měl žalobce absolvovat výcvik, který prohlásil, že žalobce výukou a výcvikem neprošel, nebyl řádně přihlášen ke zkoušce, pan F. se s ním nesetkal ani nekontaktoval a razítko na příslušných formulářích nepovažuje za své.
9. Rozhodnutím ze dne 21. 1. 2021, č. j. X, sp. zn. X, rozhodl správní orgán I. stupně poprvé o obnově předmětného řízení, žalovaný však k odvolání žalobce toto rozhodnutí zrušil. Měl za to, že zjištěné skutečnosti sice nasvědčují tomu, že podklady pro udělení řidičského oprávnění nebyly pravdivými, zkonstatoval však nedostatky odůvodnění tehdejšího rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Rovněž dodal, že opatřená kopie knihy o vykonaných zkouškách není pro věc relevantní, neboť se týká roku 2020, nikoli roku 2018, kdy měl žalobce zkoušku vykonat. V navazujícím řízení před správním orgánem I. stupně bylo zjištěno, že knihu o vykonaných zkouškách z roku 2018 již Městský úřad Turnov k dispozici nemá.
10. Shora popsáním rozhodnutím z 27. 4. 2021 rozhodl správní orgán I. stupně znovu tak, že nařídil obnovu řízení. Uvedl, že postupoval v součinnosti s Městským úřadem Turnov, jehož prostřednictvím bylo zjištěno, že přihlášení žalobce k výuce a výcviku v autoškolě F. se nepodařilo dohledat a pan X popřel, že by žalobce v jeho autoškolě výuku a výcvik absolvoval. Podklady využitě v původním řízení se ukázaly nepravdivými, neboť autoškola jež provozovala autoškolou X. – autoškola X, která je na protokolu o vykonané zkoušce uvedena jako vzdělávací subjekt, měla v době zkoušky žalobce přerušenou živnost. Prokazatelně rovněž nebyl uhrazen správní poplatek za zkoušku z odborné způsobilosti ve výši 700 Kč. Řízení tedy bylo obnoveno v naléhavém obecném zájmu na bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích.
11. K odvolání žalobce, který namítal nevypořádání svých námitek a argumentoval obdobně, jako v nyní podané žalobě, přezkoumal uvedené prvostupňové rozhodnutí žalovaný shora označeným žalobou napadeným rozhodnutím.

V. Posouzení věci krajským soudem

12. Napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející soud přezkoumal v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve

znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů podle § 75 odst. 2 s. ř. s., v duchu dispoziční zásady, kterou je správní soudnictví ovládáno, s tím, že přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. Předmětné napadené rozhodnutí tedy soud vyhodnotil jako soudně přezkoumatelné (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2007, č. j. 5 As 13/2006-46; judikatura NSS dostupná na www.nssoud.cz).

13. Podle § 100 odst. 1 správního řádu, řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže a) vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, _____, _____ jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nebo b) bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno, pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.
14. Podle odstavce 3 téhož ustanovení, ve tříleté lhůtě od právní moci rozhodnutí může o obnově řízení z moci úřední rozhodnout též správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni, jestliže je dán některý z důvodů uvedených v odstavci 1 a jestliže je na novém řízení veřejný zájem; do konce uvedené lhůty musí být rozhodnutí o obnově řízení vydáno.
15. K žalobním námitkám proti napadenému rozhodnutí soud předně uvádí, že žalobce si příliš široce vykládá princip dvojinstančnosti správního řízení zakotvený ve správním řádu. Nesprávnost jím prezentovaného pojetí, kdy se cítí překvapen doplňující argumentací žalovaného, lze doložit tím, že náhled žalobce by prakticky popřel právo odvolacího orgánu změnit prvostupňové správní rozhodnutí, které je přitom výslovně zakotveno v § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu, a představuje tak jisté oslabení uvedeného principu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 7. 2010, č. j. 5 Afs 89/2009-120). V daném případě žalovaný názorově setrval v souladu s rozhodnutím správního orgánu I. stupně, jehož argumentaci pouze obohatil, a to i v reakci na odvolací námitky žalobce. Dílčí doplnění výroku, navíc opět ve smyslu dovoditelném již z prvostupňového rozhodnutí, nemůže představovat porušení principu dvojinstančnosti. Na rozhodnutí správních orgánů obou stupňů je třeba nahlížet jako na jeden celek, který v tomto případě není obsahově rozporný či nepřezkoumatelný. Již prvostupňové rozhodnutí přitom obsahovalo srozumitelně formulované důvody, na jejichž podkladě byla obnova řízení přes nesouhlas žalobce nařízena.
16. Dle přesvědčení soudu správní orgány adekvátně daným okolnostem cílily na důvod nařízení obnovy dle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu s tím, že se v původním řízení provedené důkazy ukázaly nepravdivými. Konkrétně byl v řízení o udělení řidičského oprávnění žalobci jako důkaz využit žalobcem předložený doklad o jeho odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel ve smyslu § 92 odst. 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, jak bylo uvedeno již v prvostupňovém rozhodnutí. Ten je založen na č. 1. 5 správního spisu,

příčemž právě ve vztahu k němu vznikly správním orgánům pochybnosti o jeho pravdivosti. Také dle názoru soudu z informací předaných správnímu orgánu I. stupně Městským úřadem Turnov tyto pochybnosti plynou a zavdávají příčinu k zahájení řízení o nařízení obnovy řízení o udělení řidičského oprávnění žalobci. Samy o sobě však nestačí k vlastnímu nařízení obnovy řízení.

17. Z ustanovení § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu plyne, že aby byly splněny podmínky pro nařízení obnovy řízení, má být ve správním řízení o nařízení obnovy prokázáno, že se provedené důkazy ukázaly nepravdivými. Na to pak navazuje úvaha, zda takto prokázaná nepravdivost důkazu může odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování, a zda je na nařízení obnovy dle § 100 odst. 3 správního řádu veřejný zájem. Náhled soudu a správních orgánů se rozchází v otázce prokázání nepravdivosti důkazu. Přestože nařízení obnovy řízení je mimořádným dozorčím prostředkem způsobilým prolomit právní moc rozhodnutí, a z důvodu ochrany právní jistoty jej lze využít jen za splnění zákonem daných podmínek, správní orgány se v podstatě spokojily s nikoli řádně prokázanou nepravdivostí důkazu, nýbrž s existencí indicií, které mohou nepravdivost důkazu napovídat. Prvostupňové řízení jakoby bylo rozkročeno mezi Městský úřad Turnov a Městský úřad Frýdlant, který nevěnoval dostatečnou pozornost tomu, že on je správním orgánem, jenž vede samostatné správní řízení, v jehož rámci je sám zodpovědný za řádné zjištění skutkového stavu prostřednictvím vlastního dokazování.
18. Z uvedeného dokladu o odborné způsobilosti žalobce k řízení motorových vozidel především plyne, že žalobce měl absolvovat výuku a výcvik v autošколе pana X. Soud považuje za důvodnou námitku žalobce, že pokud správní orgány tuto skutečnost zpochybňovaly, nabízelo se, aby byl pan X v řízení vyslechnut jako svědek, přičemž jeho výpověď mohla sehrát klíčovou roli při posuzování pravdivosti předmětného důkazu. Lze říci, že tuto klíčovou roli fakticky skutečně sehrála, nicméně správní orgán I. stupně i žalovaný se v tomto směru spokojily se sdělením Městského úřadu Turnov ohledně obsahu výpovědi, kterou u něj měl pan F. učinit. Takový postup je však nepřípustný. Úřední záznam Městského úřadu Turnov ze dne 9. 9. 2020 o prohlášení pana X mohl správním orgánům rozhodujícím v projednávané věci posloužit jako vodítko při úvaze, zda pana X předvolat k výslechu a co od jeho případné svědecké výpovědi očekávat. Postup správního orgánu I. stupně však skutečně vedl k popření práva žalobce být výslechu přítomen a klást svědkovi otázky.
19. Žalovaný následně k námitce žalobce uvedl, že vyjádření pana X bylo poskytnuto prostřednictvím Městského úřadu Turnov a nejednalo se o dokazování dle § 55 správního řádu. Řádné dokazování bude dle žalovaného provedeno v obnoveném řízení. Tento závěr svědčí o nesprávném náhledu správních orgánů, které sklouzávají k tomu, že v řízení o nařízení obnovy řízení se lze spokojit s pochybnostmi ohledně správnosti důkazu založenými na dílčích indiciích, zatímco podstata dokazování spočívá teprve v navazující fázi, tedy v obnoveném řízení. Ze shora citované právní úpravy však plyne, že nepravdivost dříve provedeného důkazu je třeba plnohodnotně prokázat již ve fázi nařízení obnovy řízení. Z napadeného rozhodnutí je přitom zřejmé, že výpověď pana X byla správními orgány využita, dokonce byla zcela podstatná pro závěr o nařízení obnovy řízení. Námitku žalobce, který neměl možnost být výpovědi

přítomen, přitom nebylo možno odmítnout s tím, že nešlo o dokazování svědeckou výpovědí. Z hlediska hodnocení skutkového stavu totiž správní orgány s touto výpovědí nakládají, jako by o svědeckou výpověď šlo, když na ní své závěry ve významném rozsahu staví. Za těchto okolností nelze popřít práva účastníka řízení tím, že pana X vyslechl jiný orgán, a o svědeckou výpověď tedy nešlo.

20. Další indicií, z níž správní orgány dovozovaly nesprávnost dokladu o odborné způsobilosti, resp. žádosti o přijetí k výuce a výcviku žalobce, je to, že na přední straně tohoto dokumentu je s razítkem Městského úřadu Turnov a podpisem jeho tehdejšího zkušebního komisaře pana Žďárského vyznačeno zaplacení poplatku 700 Kč. Městský úřad Turnov přitom správnímu orgánu I. stupně sdělil, že úhradu takového poplatku neneviduje. Také v tomto případě lze přisvědčit žalobci, že za účelem vysvětlení popsaného rozporu se nabízelo provedení výsledku pana X, který jako pracovník Městského úřadu Turnov žalobci na dokument vyznačil, že poplatek byl zaplacen. Správním orgánům však uvedený rozpor bez snahy jej dokazováním objasnit postačil jako další důvod, na němž je vystavěno nařízení obnovy řízení.
21. Poslední podstatnou skutečností odůvodňující nařízení obnovy je to, že v systému eTesty je jako vzdělávací subjekt žalobce označena Autoškola X. – autoškola X. Ze spisu neplyne, kdo a proč údaje ohledně zkoušky žalobce do systému eTesty tímto způsobem vyplnil, správní orgány k tomu blíže ničeho neuvedly. Nabízí se, že mohlo jít opět o zkušebního komisaře pana X, který však ani k této otázce vyslechnut nebyl.
22. Lze shrnout, že soud pochopitelně nepřehlíží Městským úřadem Turnov sdělené nesrovnalosti ohledně výuky a výcviku žalobce a jeho zkouškách z odborné způsobilosti. I dle názoru soudu bylo v daném případě namístě vedení řízení o nařízení obnovy řízení o udělení řidičského oprávnění žalobci. Soud se však neztotožňuje s procesním průběhem řízení, kdy veškeré podklady, včetně klíčové výpovědi majitele autoškoly „dodal“ Městský úřad Turnov, zatímco správní orgán I. stupně dokazování, které se nabízelo, neprováděl. Na podkladě správními orgány, které vedly řízení, nedostatečně provedeného dokazování přitom nelze dospět k závěru, že byla prokázána nepravdivost v původním řízení provedeného důkazu. Skutkový stav, o nějž se napadené rozhodnutí opírá, tedy nemá oporu ve spise.
23. K dalším námitkám žalobce soud ve stručnosti uvádí, že správní orgány naopak dostatečně vyjádřily, v čem spočívá veřejný zájem na obnově řízení. V daném případě se tato skutečnost nabízí z povahy věci, kdy není ve veřejném zájmu, aby po pozemních komunikacích jezdily osoby, jež k tomu nemají odbornou způsobilost. Za účelem učinění závěru o veřejném zájmu nebylo třeba prokazovat přestupkovou minulost žalobce apod. Vyjádření Městského úřadu Turnov ohledně neevidování platby 700 Kč bylo možno využít jako podklad v řízení. Hodnověrnost takového podkladu není bez dalšího zpochybněna tím, že jde o informaci poskytnutou orgánem veřejné správy.

VI. Závěr a náklady řízení

24. Z uvedených důvodů soud postupem podle § 78 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. zrušil napadené rozhodnutí žalovaného pro vady řízení a věc mu podle § 78

odst. 4 s. ř. s. vrátil k dalšímu řízení, v němž je žalovaný shora vysloveným právním názorem krajského soudu vázán podle § 78 odst. 5 s. ř. s.

25. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci byl úspěšný žalobce, proto mu soud přiznal právo na náhradu nákladů řízení proti neúspěšnému žalovanému.
26. Náklady byly v případě žalobce tvořeny zaplaceným soudním poplatkem za žalobu dle příslušné položky sazebníku soudních poplatků ve výši 3 000 Kč, odměnou právního zástupce za 2 úkony právní služby v celkové výši 6 200 Kč [2 úkony právní služby po 3 100 Kč dle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d), vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu] a náhradou hotových výdajů ve výši 600 Kč (2 x 300 Kč za 2 úkony právní služby dle § 13 odst. 1, odst. 3 advokátního tarifu). Osvědčení o registraci advokáta k DPH předloženo nebylo. Soud do nákladů řízení, které by měly být žalobci žalovaným nahrazeny, nezahrnul soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě ve výši 1000 Kč, neboť žalobce s tímto návrhem nebyl u soudu úspěšný, proto si tento náklad ponese sám (srov. rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 9. 2013, č. j. 22 A 21/2012-38). Celkem tak náhrada nákladů řízení činí 9 800 Kč. Soud uložil žalovanému, aby náklady řízení uhradil žalobci k rukám jeho právního zástupce, a to v přiměřené lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem

Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 5. dubna 2022

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu